



BEVER

bullet(van Onderen)

Mei 2009

Een nieuwe bullet met o.a. een exclusief diepte-interview met Wil en Mieke.

Er kan de komende maanden weer overal gedoken worden, dus dive now, work later!

Enny.

Zwembadzaken

Zwembadtrainers gezocht

Het clubje zwembadtrainers vraagt om versterking. Heb jij een idee hoe je de zwembadtraining een leuke inhoud kan geven? Ook al is het maar voor één keer? (maar liefst meer!)

Laat het weten bij Jaap Leerdam of Henk Meijer.

Zwemmers gezocht

Om bovengenoemde trainers het gevoel te geven dat ze zinvol bezig zijn hebben we meer zwemmers nodig.

Op de vrijdagavonden is er ruimte genoeg voor extra zwemmers in het zwemuurtje van 20:30 tot 21:30.

Je hebt alleen maar zwemkleding en een snorkeluitrusting nodig, de conditie en zwemvaardigheid groeit vanzelf wanneer je vaak genoeg komt.

O ja, het is in zwembad Oost.

Goffertbad

Voor de maanden juli en augustus is het Goffertbad weer besproken op 3, 10, 17 en 31 juli, 7, 14, 21 en 28 augustus van 19:00 tot 20:00 uur.

Vanaf 4 september is er weer gewoon zwembadtraining in zwembad oost.

De vrijdag van de vierdaagse is er geen zwemmen.

In het Goffertbad is het vrij zwemmen en/of duiken, er is dus geen training.

Vrienden en/of familie zijn van harte welkom om mee te komen zwemmen.

Verslag Paasduik 13 april '09

Traditiegetrouw werd met Pasen een puzzeltocht uitgezet in de Groene Heuvels. Men zegt dat Henk Bakker al een uur voor de start rondscharrelde om een glimp van de opdrachten van de rebus op te vangen. Hij gaat met Jaap als eerste buddyteam te water: zijn de andere deelnemers kansloos?

Na de omhoogschietende palen van vorig jaar zijn de rebusopdrachten deze keer stevig verankerd op de bodem door Arjan en Roelof.

De rebus, door Emiel gemaakt, telt 7 vragen, leidend tot de opdracht om twee moeren op een draadeinde 25 cm op afstand van elkaar te draaien, en hiermee weer boven water te komen.

Astrid en Henk gaan als laatste buddypaar te water. Zij brengen geen draadeinde mee.

Ondanks nauwgezette aanwijzingen vanaf de kant zijn zij ook niet in staat deze alsnog op het einde van de duik uit het water te vissen.

Twee verliefde futen storen zich aan de luchtballen en zien hen als een bedreiging. Gevaar van boven.

Astrid: "Ik heb geen moer gezien en ook geen fuut. Daar let je niet op als je naar eieren zoekt." Zij vallen buiten de prijzen.



De 2^e prijs is voor Rob en Debbie. Ze brengen geen draadeinde mee, maar weten als enig buddypaar redelijk veel over de rebus te vertellen.



De 1^e prijs is voor Herman en Ton. Ze hebben op goed geluk wat aan de moeren gedraaid en gaan met de hoofdprijs naar huis.



Henk en Jaap bakken er niks van, maar eindigen nog op de 3^e plaats. Ze brengen het draadeinde mee naar boven, maar hebben geen idee wat ze ermee moeten. De rebus kunnen zij zich vaag herinneren, althans dat deze er was. Zij lijden aan een zorgelijk geheugenverlies. Henk herinnert zich wel met Jaap gedoken te hebben en Jaap met Henk.

Arjan herinnert zich de hond van de kraker nog levendig. Nog voor hij te water gaat wordt er over zijn vinnen geplast. Roelof vertelt nog die ene schuine mop. En zo kan ieder weer voldaan naar huis.

Diepte-interview met Wil en Mieke

Het zal niemand ontgaan zijn dat Wil en Mieke een grote reis hebben gemaakt en in zo'n drie maanden het zuidelijk halfrond hebben 'gedaan': Argentinië, Chili, Paaseiland, Tahiti, Nieuw-Zeeland, Fiji, Australië en Indonesië.

We konden verslagen lezen in een weblog. Deze waren telkens geschreven door Birgit, een reisgenote. Daarom hebben de Bevers recht op een eigen exclusief reisverslag van Mieke en Wil.



1. Had deze reis eigenlijk wel een dieptepunt?

Wil: Mijn diepste punt was naast Paaseiland. Een niet erg interessante duik tot 48,5 meter.

Mieke: Mijn dieptepunt ontwikkelde zich op Bali, Amed en zakte tot 27.4 meter, een duik op een met veel koralen begroeid wrak, de M.S. Liberty. Ik had toen al wat duiken achter de rug in Frans Polynesië, Nieuw Zeeland, de Fiji Eilanden en op andere plaatsen in Bali.

Later kwamen er nog wat duiken bij op andere eilanden in Indonesië, maar nergens kwam het tot die diepte. Volgens onze computers kwamen we er weer langzaam bovenop. (nawoord redactie: ook Wil kwam bij Paaseiland boven zonder draadeinde)

2. Hoe ver moet je gaan om jezelf te vinden?

Wil: tot aan huis.

Mieke: hoe ver moet je gaan om jezelf kwijt te raken?

3. Wat hebben jullie in het bijzonder geleerd?

Wil: Nog steeds niks.

Mieke: In Indonesië is gebrek aan onderhoud één van de opvallendste problemen op grote en kleine schaal.

Leerpunt voor mij: minder slordig omgaan met dingen en met mijn eigen materiaalcommissaris.

4. Hebben jullie nog wel eens aan de Bevers gedacht en op welke momenten speelde dat op?

Wil: Zeer vaak, in ieder geval bij alle duiken. Ik heb ook overal waar ik gedoken heb een beversticker achtergelaten.



Mieke: Wij hebben vaak aan de Bevers niet alleen gedacht, maar ook over de duikclub gesproken net als onze medereizigers het over hun kanoclub hadden.

Schokkend was uiteraard het bericht dat Ralph was overleden en we begrepen uit mails dat onze duikclub hier empathisch mee omgegaan was. Meestal als er grappige berichtjes op de website stonden wilden we soms wel reageren, maar de emailadressen waren (helaas) afgeschermd.

Zo waren we bijvoorbeeld erg blij voor Roelof dat hij binnenkort zijn 100^{ste} duik gaat halen.

Met dank aan Wil en Mieke voor deze openhartige bijdrage.

Ook Claudia Verkroost is geslaagd op zondag 6 april voor haar 1 sters brevet. " Claudia, namens de TC proficiat."



Tenslotte

De notulen van de Algemene Ledenvergadering staan op de website.

Brevet gehaald